

[Statsministeren]

Danmark, men det forudsætter også, at staten gennem D.O.N.G. får mulighed for at påvirke markedet på grundlag af en rimelig forkøbsret, også at der etableres en olieredning, hvis anvendelse staten har den helt afgørende indflydelse på.

Der er også – det vil jeg gerne sige – siden 1976, for slet ikke at sige siden 1962, sket en udvikling i indtjenings- og forrentningsmulighederne, som hverken staten eller bevillingshaverne dengang kunne forudse. Alene siden 1976 er råoliepriserne steget til mere end det tredobbelte. Det indebærer en fuldstændig uforudset og usædvanlig stærk stigning i råoliens realværdi. Det er en total forrykkelse af forholdet mellem investeringsomkostningerne og indtjeningsmulighederne. Rent bortset fra at ingen regering kan pantsætte lovgivningsmagtens frihed på skatteområdet, kan heller ingen ansvarlig regering fraskrive sig retten til at rette op på dette misforhold. Dette er baggrunden for, at regeringen i januar måned efter sonderinger og også efter forhandlinger med parti for parti i folketinget vil fremlægge den nødvendige lovgivning.

Jeg vil omkring denne sag sige, at det ville være af stor national værdi – vel også i den aktuelle situation give vort land en større styrke – hvis denne lovgivning kunne gennemføres med bred tilslutning.

Det sidste, jeg vil sige noget om, er forhandlingerne med landbruget. Jeg kan oplyse, at der er opnået enighed med landbruget, om hvilket vi jo ved, at i hvert fald en del af landbruget i høj grad er ude i store vanskeligheder, er underlagt en øjeblikkelig krise. Det gælder især den del af landbruget, der har investeret stærkt i den animalske produktion. Hele den udvikling, der har fundet sted i renten – jeg bør vel her også sige den internationale rente – gør simpelt hen, at det er blevet et alvorligt problem. Regeringen har i forhandlinger med landbruget gennemført forbedringer af de ordninger, som vi allerede tidligere har gennemført. Regeringen har aftalt en række nye støtteordninger. Der er nemlig ingen tvivl om, at landbrugets, hvad skal man kalde det, interne bytteforhold i den seneste tid er blevet stærkt forringet.

Regeringen har under disse forhandlinger ikke kunnet gå med til store og generelle tilskud, heller ikke til omfattende driftskreditter, men jeg vil gerne af hensyn til dette pro-

blems vigtighed gå en lille smule i enkeltheder om, hvad det er for en enighed, der er opnået mellem landbruget og regeringen.

Der er gældssaneringsproblemet. Allerede i foråret gennemførte vi her i tinget en gældssaneringsordning med en ramme på 700 mill kr. Under forhandlingerne har vi accepteret, at denne ramme forøges til 2,5 mia kr. Vi har desuden som følge af dette også accepteret, at rentetilskuddene inden for dette område kommer op på 125 mill kr. om året.

Når det gælder selve rentetilskudsloven, har vi efter forhandlinger foretaget en inddragelse af visse førstegangskøbende landmænd, som har købt et moderne produktionsapparat fra 1974–79. At de er blevet inddraget i rentetilskudsordningen betyder en merudgift på 90 mill kr. Vi har også inddraget den såkaldte vandingsanlægslov, og det betyder, at vi derved får en øget udgift på ca. 12 mill kr. I øvrigt er der gennemført en almindelig forhøjelse af rentetilskudsordningen, som medfører en udgift på 50 mill kr. yderligere. Bundgrænsen for rentetilskud, som tidligere var 150.000 kr. for den enkelte landmand, har vi nedsat til 100.000 kr., og det betyder en ekstraudgift på ca. 55 mill kr. Det sidste betyder en meget væsentlig udvidelse og især vel nok til de mindre brug.

Sagen er den, at vi tidligere havde gennemført rentetilskud for 150 mill kr. Når vi desuden også har gennemført, at staten finansierer veterinærkontrollen for slagtekyllinger, betyder det alt i alt på dette område 357 mill kr. i merudgift for staten.

Et helt andet område, som i høj grad har præget forhandlingerne mellem landbruget og os, er de såkaldte K-lån, de kurssikrede udlandslån. Det er normalt lån, som skal ydes til nyfinansiering. Vi har fundet frem til en ordning, hvorefter man i betydeligt omfang kan refinansiere bl. a. besætninger, som er opbygget i 1977–79. Vi har aftalt med landbruget, at K-lånerammen forhøjes med 250 mill kr. i 1981, men derudover har vi fundet frem til en måde, hvorefter betydelige dele af hele K-låneordningssystemet kan anvendes til refinansiering. Vi bruger således 100 mill kr., som ikke blev anvendt i 1980. Inden for rammen har vi til refinansiering flyttet midler på 750 mill kr., og vi har desuden fra den ramme, der var fastslået for 1982 til K-lån, flyttet beløb til 1981, men således